

Súlyos ítélet a társadalmi tulajdont fosztogatók bűnügyében

Hatévi börtönre ítélték a Szegedi Cipőgyárban és a Cipőipari Ktsz-ben történt lopások két vezetőjét — a bűntársakat és az orgazdákat is elítélték

Ez év tavaszán lapunkban már írtunk arról a nagyszabású bűnszövetkezetéről, amely fosztogatta a társadalmi tulajdont egyrészt a Szegedi Cipőgyárban, másrészt a Szegedi Cipőipari KTSZ-ben. A rendőrségi nyomozás befejezésével az Állami Áruház kirakataiban kiállításra is került az a nagy mennyiségű bőraru, amely a tolvajoktól és orgazdáktól került elő, mint bűnjel.

A szegedi járásbíróság egyhónapos tárgyalás után a bűnszövetkezet felett most ítélték, s huszonegy vádlottra — bűnösségük arányában — összesen több mint 30 évi börtönbüntetést mért ki. Az elsőrendű vádlott, **Sofro Ferenc** cipész kisiparos, a társadalmi tulajdon ellen ismételt és bűnszövetkezetben elkövetett lopás, üzletszerűen elkövetett ártó üzletkötés, valamint a közellátás érdekeit veszélyeztető büntetés miatt 6 évi börtönre, háromezer forint vagyonelkobzásra, valamint egyes jogok gyakorlásától öt évi felfüggesztésre ítélték. Ugyanígy minősítésű bűncselekmény miatt ugyancsak 6 évi börtönt kapott **Kovács Emilné** cipőgyári szabász is, aki a tárgyalás folyamán szabadlábon volt, de az ítélet kihirdetésekor azonban azonnal letartóztatták.

Kovács Emilné közvetlen bűntársaként működött közre a lopásban **Sarnyai István**né, a bizalmi állásban lévő cipőgyári motozó, valamint **Becski András** szabász. Hármasan szövetkező lopták ki a gyárból a cipőipari kellékeket. **Sarnyai István**né 4, **Becski András** pedig egyévi börtönt kapott. **Reményi János**né az ismételt elkövetett lopásban bűnszövetkezet tagjaként egy évi börtönt, **Zsigmond Béla** hasonló bűncselekményért 1 évi 6 hónapi, **Kurunci Máttyás** pedig 2 évi börtönt kapott.

Losoncz Lukács, a Cipőipari KTSZ raktárosa, az ellenforradalom alatt pedig a munkástanács elnöke volt, de előzőleg és utána a szövetkezeti vagyon megrögzött tolvaja, akit bűncselekményeiért 2 évi börtönre ítélték.

Egyévi börtönre ítélték **Kovácsné férjét, Kovács Emilt** is. A bűnszövetkezet vezetője, tolvajlásra való felbujtásért ugyancsak egyévi börtönt kapott **Gombás Pál** cipész kisiparos, valamint üzletkedésért **Sz. Nagy Emil** makói timár is. **Arva Ferenc** makói lakatos kisiparos, mint tehetséges „tanuló” egyszerű timárkönyvből tanulta meg a bőrkészítést, s odahaza rendszeresen foglalkozott engedély nélküli bőrkészítéssel, és így került kapcsolatba a bűnszövetkezetrel: 8 hónapi börtönt kapott. Magánokirathamisításért ugyancsak 8 hónapi börtönt kapott **Berta Imre**, a Szegedi Cipőipari Szövetkezet raktárosa. **Papp László** viszont, aki **Gombás János** cipész kisiparosnak lopkodta kvadrátszámra a bőrt, 6 hónapi börtönre ítélték.

Az orgazdák szintén a vádlottak padjára kerültek, mert kisebb nagyobb mennyiségben vásárolták a társadalmi tulajdon tolvajaitól cipőipari kellékeket. **Tamási Imre**, **Megyesi Pál**, **Ormándi János**, **Ernő Péter**, **Csoma Lajos** és **Fekete Sándor** cipész kisiparosok orgazdaságukért egy-egy 3-3 hónapi börtönt kaptak, valamint ezer forint pénzbüntetést.

Valamennyi vádlott bűncselekménye minősítése mellett ott szerepel a közellátás érdekeit veszélyeztető büntetés is. Mellékbüntetésként a vádlottakat 500 forinttól háromezer forintig terjedő vagyonelkobzásra, valamint háromtól öt évi időtartamra szóló jogvesztésre is ítélték. A tárgyalás folyamán több mint 70 tanút hallgattak ki, az összegyűjtött súlyos bűnyelvények között 50 vádlott és védők esetleges fellebbezésük bejelentésére háromnapos gondolkodási időt kértek és kaptak.

Vasárnap ismét térszene lesz a Széchenyi téren

Az elmúlt vasárnap több ezer embernek jelentett kedves délutáni szórakozást a határőrség országos parancsnoksága nagy fúvós zenekaraának térszeneje. Most vasárnap pedig a hódmezővásárhelyi honvéd helyőrség fúvós zenekara lép fel, amelyet régebben már hallottunk Szegeden.

A Széchenyi téren ad teret ez a 35 tagú zenekar is, s műsorán operarészletek, operett-betétek, keringők és népszerű indulók követik egymást. A délelőtti 11 órakor kezdődő térszene külön érdekessége az lesz, hogy a rádió hangfelvételt készít a műsorról és annak egy részét előreláthatólag 20-an sugározza.

Az egyórás műsorban a zenekart **Hegyes György** főhadnagy vezényli.

Augusztus 10: járási gyümölcskiállítás Szatymazon

A szegedi járási tanács rendezésében gyümölcskiállítás lesz augusztus 10-én Szatymazon, amelyen a termelőszövetkezetek, a szakcsoportok és az egyéni termelők mutatják be legszebb gyümölcsüket, de főleg az őszibarack fajtákat és a nyári almákat. Ugyanakkor kiállítják a megyei borversenyen helyezést elért járási borokat is.

Valószínű, hogy részt vesz készítményeivel a kiállításra a Szegedi Konzervgyár, a Paprikafeldolgozó Vállalat, valamint a MÜNÖSZER is, míg a földművelésszövetkezet árufelvételeit mutatja majd be.

A kiállításra július 19-ig jelentkezhetnek a szegedi járás tsz-ei, szakcsoportjai és egyéni termelői.

Ötvenezer forintos ifjúsági társadalmi munkafásítással

A Csongrád megyei KISZ-bizottság az állami szervezetekkel együtt értékelte a tavaszi ifjúsági fásítási hónap eredményeit. A fásítási munkálatokba 62 KISZ-szervezet — köztük több szegedi — kapcsolódott be Csongrád megyében. A fiatalok összesen 231 890 facsemetét és 19 950 suhángot ültettek el a tavasszal.

A legtöbbet a Szegedi Tudományegyetem és Orvostudományegyetem fiataljai ültették el. A két egyetem fásításban részt vett 480 hallgatójának teljesítménye 192 ezer facsemete ültetésével. A szegedi egyetemista fiatalok az országos fásítási versenybe neveztek be.

A Szegedi Erdőgazdaság által hirdetett megyei versenyben az első helyezést a hódmezővásárhelyi Mezőgazdasági Technikum diákjai érték el 14 ezer facsemeté és 3300 suháng ültetésével. A második helyre a Makói József Attila Gimnázium diákjai kerültek, akik 2500 suhángot ültettek el. A harmadik helyre a tiszaszigeti

KISZ-szervezet fiataljai kerültek 1100 suháng ültetésével.

A tavaszi fásítási hónap során Csongrád megye fiataljai a facsemeték és suhángok ültetésével 50 ezer forint értékű társadalmi munkát végeztek.

Ma ünnepélyes doktorraavatás Szegeden

A Tudományegyetem aulájában ma délelőtt ünnepélyes avatás lesz a jogi egyetem végzett hallgatóinak, valamint a Természettudományi Karon végzett, s doktori disszertációt készített és vizsgabizottság előtt megjelent diplomások doktorraavatását. Az avatást a hagyományos ünnepi formáknak megfelelően bonyolítják le.

Idén a jogi egyetemen 50 hallgató szerzett diplomát nappali tagozaton, s harmincan végeztek el az egyetemet a levelező oktatás keretében. Mellettük avatják doktornak — Szegeden hosszú idő után ismét először — azokat a természettudományos és bölcsészeti diplomával rendelkező tanárokat, egyetemi előadók és kutatókat, akik megfeleltek a kormányrendeletben előírt követelményeknek. Velük együtt megközelíti az avatandó doktorok száma a százat.

Az ünnepség déli 12 órakor kezdődik.

Dalos találkozók az ország minden táján

Ma este jubileumi hangverseny az újszegedi szövetgyárban

A tavasz kezdetén a kórusmozgalom lelkes hívei az elmúlt év mintájára dalostalálkozókat szerveztek határterületeken. A könnyebben mozgó MÁV „Hazánk” munkaskórus vegyeskara két hete Sárospatak—Sátorajai helyi dalostalálkozóján vett részt. A magasszínvonalú találkozó szervezése nem a legjobb volt, pedig az oda összehozott nagyműtű és komoly kórusok igényes művek tökéletes előadásával lepte meg az ország északi részében élő közönséget. Egy hete volt Kesztemén a férfikarok országos találkozója a helyi Kodály-kórus 70 éves jubileuma alkalmából. A „Hazánk” nagyműtű férfikara közel 50 fővel nagy sikert aratott Kodály: „Huszt” és „Fölzállott a páva” műveivel. A nemrég önálló hangversenyüket tartó vasutas dalosok méltón képviselték Szeged daloskultúráját. Ugyanekkor Egerben a Bartók Kórus az ország egyik legnagyobb találkozóján szerepelt osztatlan sikerrel. A DAV nagyletszámú vegyeskara vasárnap vesz részt a budapesti MÁVAG „Acélhang” énekkar vándordíjas találkozóján.

A szegedi Általános Munkás Dalkör félévszázados jubileumi hangversenye után Szeged egyik legnagyobb üzemének énekkara: az Újszegedi Kender- Lenzsvő kórusa ünnepi ma este 7 órakor, az üzem kultúrtermében 25 éves jubileumát. Ez alkalommal a jubiláló kóruson kívül fellép az ünnepi hangversenyen a Szegedi Kenderfonógyár Vegyeskara és az Általános Munkás Dalkör is. Minden szegedi énekkar képviselteti magát a fiatalabb testvérekkal ünnepén, mely színvonalasnak ígérkezik. Ez az énekkar új formájában Mihálka György vezetésével máris az élvonalba küzdött fel magát. Szeged kórusmozgalma ünnepi fog, de minden daloskerülő dolgozó szíve együtt dobban majd a jubiláló pillanatokban.

Szécsi József zenei szakreferens

Interpelláció

— mozi ügyben

Csütörtök óta ismét három nagy mozija van Szegednek — annak ellenére, hogy a „Szabadság”-ot tatarozzák —, mert új filmszínház nyílt a Horváth Mihály utcában, a Kamaraszínházban. Kedves kis mozi rögtönzött itt: kintün a hang, tökéletes a kép, és megfelel minden. Az érdeklődők is észlelték már — és mégsem teljes mozi ez, mert az eredetileg tervezett napi két előadás helyett csak egyre futotta a vállalat buzgósgából.

Magyarázzuk-e, hogy kell a két előadás? A Szabadság Moziban naponta 2240 ember szórakozhatott, s itt előre csak 475. A második előadással meg lehetne duplázni ezt a számot, de még akkor is nagyon éreznék a közönség a hosszúra nyúló átalakítási munka hátrányát.

S még egy figyelemre méltó dolog: a népi ellenőrző bizottság társadalmi munkái egy hónapja rendszeresen ellenőrzik a mozikat, és nagyon helyesen megakadályozták, hogy 16 éven aluliak szülőik nélkül látogassák a másodlagos előadást. De ha nincs első, hogyan nézünk meg az itt vetített filmeket?

Száz szónak is egy a vége: a közönség várja a kamara-mozi napi két előadását.

Dér Endre IFJÚ SZÍVEKBEN

(6.) Könyvek heverték szerteszét. Még az ócska szekrény tetejére is jutott belőlük. A lópokróccal letakart ágy fölött Danielle Darrieux plakátjai képe díszítette a falat. Jankó ugyan átkapcsolt már Durbinra, de a képséréről egyelőre megelégedett. A szembenlevő falra óriási Európa-térképet rajzszegtek fel, rajta néhány vörös folt azt mutatta, hogy Jankó a tavasszal figyelemmel próbálta kísérni a hadieseményeket, de a végén meguntta. Három év óta tanult már franciául, de ez egyáltalán nem zavarta abban, hogy a keletfrancia határvetetre fekete tussal ne ezt írja be: „Mazsinot-vonal”.

A szoba díszé azonban vitathatatlanul egy falra erősített, hatalmas rajztáblából sikerített kapcsolótábla volt. Jankó nem hiába villanyyszerelő gyereke, csodákat varázolt elő a tábla segítségével. Maga se nagyon titkolta cimborái előtt: az elsőszámú csoda az, hogy az egyéb csodákhoz szükséges villanyáramot ingyen szolgáltatja számára a városi villanytelep. Jankó gondosan ügyelt arra, hogy a villanyóra két leolvasása között legfeljebb csak egy hétig járjon.

Most sem nyugodhatott addig, míg meg nem mutatta új vívmányát. Hirtelen lekattantott egy kapcsolót, mire Laji, meg Andris ijedten rezzent össze a többiek vidám röhögése közepette, mert az ágy fejénél hajókürt bűgösát meghazudtoló, megszokhatatlan túlköles harsant fel. — Mi az istennek ez — morgott Laji bosszúsan, amikor Jankó, megszánnva őket, elhallgattatta a szerkezetet.

— Ezzel hívom a szobalányt, ha a reggelit ágyhoz hozatom — felelte Jankó vigyorogva. — Mit szól öregapád ehhez a marhasághoz? — kérdezte Andris, mert tudta, hogy a legidősebb Vida szigorú, keménykezű paraszt, aki egyszer Jankót a templom bejáratánál képelte fel, mert észrevette, hogy unokája a karzatról a célra előre elkészített három verebet eresztett el egymás után, ha nem is a levegőbe, de a templomhajó boltozata alá. Egyet a textus-olvasás kezdetekor, egyet a prédikáció ámenjénél, egyet pedig az ároni áldás végzavánál.

Ez persze nem ma esett meg, de valamennyien emlékeznek még Vida Jankó tündöklésére és bukására. — Nem jár ide le az öreg. Apámnak meg tetszik a dolog, kivált, ha egyszer-kétszer elpuccolok kisegíteni az öregot egy-egy szerelésnél, mikor kicsit többet talál felönten a garatra.

— Az én apám is akkor a legboldogabb, ha néha kivesszem a nagykalapácsot a kezéből és odaszólok párat a tűzre vasra — szólalt meg a tagbaszakadt Krizsán Tóni. Szerény, csendes gyerek volt, de olyan erős, hogy tán ráfot is görbíthetett volna pusztán kézzel. Más nevezetessége aztán nemigen volt. Kivéve talán azt, hogy tavasszal, meg ősszel fakóra mosott kék overállban járt iskolába. Ilyenkor csak a bőrkötény hiányzott előle ahhoz, hogy hamisítatlan kovácslegénynek nézzék.

— No, ha a kasza nyelét kéne megfogni, nem na-

gyon legénykednél, komám. Nézd meg ezt — tolta előre kérges, nagyfeszítű kezét Hírják Bálint. — Apámmal arattunk le 6 holdat. Ezen a nyáron először tartottam a lépést az öreggel.

— Hát neked bírni is kell, hiszen ősszel már a sorozó orvos tapogatja a muszklidat — egyengette helyre a beszédet Laji.

Bálint csakugyan idősebb volt társainál. Hat elemit járt, a gimnáziumban is ki-hagyott egy-egy esztendő. Ha rossz volt a termés, otthon maradt, hogy azután végtelen szívóssággal újra biflázza a már elfelejtett tudnivalókat. Gyenge tanuló volt, de próbált, higgadt gyerek. A nyári munka körül nagy vita kerekedett. Nemigen tudták eldönteni, hogy mi volt nehezebb. A cementtel töltött zsákok cipelése-e, vagy a kévehányás, a vasúti szénlapátolás-e, vagy pedig a tengely kikalapálása.

Csak a kis Gergely Géza ült hallgatagon. Ő bizony nem dicsekedhetett ilyesmivel, még az apjának se segíthetett a levélhordásban. Nyápic kis fickó volt bizony, vézna lábakkal, karokkal, ezért becézték a fiúk Csontinak. De az esze, meg a szíve helyén volt, s ha igazságérzetét valami felborzolta, nem nézett se istent, se embert, szenvedélyesen szállt szembe akárkivel. Cimborái ezért szerették a kisöregot.

Egy darabig még beszélgettek erről-arról, a lányokról, meg az erdélyi bevonulásról. Utóbb a tanárokról is sor került. Végül Laji elérkezettnek vélte az időt arra, hogy elővegye a »fő napirendi pontot«, amint magát kifejezte.

Vida Jankó már éppen huszonegyezni kezdett az ágyon Bálinttal, de Laji kissé ünnepélyes hanghordozása felkelte a figyelmüket. Letették a kártyát, meg Andris is Laji szavaira összpontosította figyelmét.

Fontos dolgot kell megbeszelnünk. A tankönyvek ügyét. Nem hiszem, hogy akármelyikünk is pénz tud kiadni új könyvekért, de még használtakért se. Az iskolai segítőkönyvtárnak van ugyan 3-4 garnitúrája, de ha elmaflaskodjuk a dolgot, mint tavaly, megint kiszárnak velünk.

— Az istennyilába! — mordult fel Bálint. — Tán majd azt hiszed, hogy Schneller a fejünkhöz vág két telljes sorozatot! Óatyaisztensége nem nagyon szívlel bennünket, s ha elkezdünk sírni neki, majd megint elroptatja a fogai között, hogy minek erőlködünk? Egyáltalán nem kététező az érettségi senkinek!

— Nem is Schnellerben bízik én — replikázott Laji. — Úgy tudom, hogy az öreg Udvardi Krizsán Tónit benyomta még tavaly a könyvelőosztást előkészítő fiúk közé.

— Ez igaz — szólott Tóni. — No és aztán? Rakosgattam a könyveket, írtam cédulákat, aztán a végén történelem könyvem volt nekem is, meg Jankónak is, tán még Bánszkinak is jutott, de magyar irodalmat egyikünk se kapott.

(Folyt. köv.)